

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lucyna Łaciak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy I. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania I. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 10 grudnia 2014 nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 10 grudnia 2014 r. w ten sposób, że stwierdza iż odwołująca I. C. (1) podlega jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu rentowemu i wypadkowemu od dnia 01 czerwca 2014 r. oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 10 czerwca 2014 r.

UZASADNIENIE

I. C. (1) w dniu 20 stycznia 2015 r. za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych od decyzji z dnia 10 grudnia 2014 r., nr: (...) stwierdzającej,

iż odwołująca nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu od dnia 1 czerwca 2014 r. oraz nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 10 czerwca 2014 r. Ubezpieczona stwierdziła, że nie zgadza się

z decyzją wydaną przez organ rentowy, ponieważ jej działalność istnieje i jest prowadzona zgodnie z momentem jej zgłoszenia do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, tj. od dnia 1 czerwca 2014 r. Ponadto odwołująca zarzuciła nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego poprzez błędne przyjęcie, iż fakt nieprzyjmowania zleceń firmy od dnia 21 sierpnia 2014 r., nie jest to dowodem na to, że prowadzona przez nią działalność była pozorna (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 lutego 2015 r. wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. z uwagi na złożenie

go po upływie ustawowego terminu, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku, o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Po przeprowadzeniu analizy akt sprawy organ rentowy stwierdził, iż zgłoszenie do ubezpieczeń i zadeklarowanie przez odwołującą najwyższej możliwej podstawy wymiaru składek miało charakter pozorny w rozumieniu art. 83 k.c. jednocześnie naruszając zasady współzycia społecznego w myśl art. 58 § 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. - jedynie w celu uzyskania wysokich świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W ocenie Oddziału ubezpieczona zadeklarowała wysoką podstawę wymiaru składek, a nie zostały przedstawione dowody na wykonywanie działalności (k. 42-43 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 czerwca 2014 r. ubezpieczona rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej pod firmą USŁUGI (...) przy ulicy (...)

w M.. Jako przeważający rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wskazane zostało: wykonywanie fotokopii, przygotowywanie dokumentów i pozostała specjalistyczna działalność wspomagająca prowadzenie biura, a ponadto niespecialistyczne sprzątanie budynków i obiektów przemysłowych (wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, akta ZUS).

W związku z koniecznością ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. pismem z dnia 15 października 2014 r. zawiadomił odwołującą na podstawie art. 61 § 1 i 4 k.p.a. o wszczęciu postępowania, zmierzającego do ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie organ rentowy wezwał ją do udzielenia informacji i przesłania dokumentacji świadczącej o wykonywaniu działalności gospodarczej (akta ZUS).

W Księdze Przychodów i Rozchodów obejmującej okres od czerwca 2014 r. do sierpnia 2014 r. odwołująca odpowiednio w miesiącu czerwcu 2014 r. osiągnęła przychód w wysokości 700,00 złotych (k. 6 i 7 a. s.), w lipcu 2014 r. w wysokości 1200,00 złotych (k. 8 i 9 a. s.) oraz w sierpniu 2014 r. w wysokości 1330,00 złotych (k. 10 i 11 a. s.). Uszczegóławiają to następujące faktury VAT dokumentujące sprzedaż:

- faktura VAT z dnia 25 czerwca 2014 r. na kwotę 400,00 zł wystawioną na nabywcę (...) (k. 25 a. s.);
- faktura VAT z dnia 30 czerwca 2014 r. na kwotę 300,00 zł wystawioną na nabywcę I. W. (k. 28 a. s.);
- faktura VAT z dnia 15 lipca 2014 r. na kwotę 200,00 zł wystawioną na nabywcę (...) (k. 29 a. s.);
- faktura VAT z dnia 17 lipca 2014 r. na kwotę 100,00 zł wystawioną na nabywcę M. K. (k. 30 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 18 lipca 2014 r. na kwotę 150,00 zł wystawioną na nabywcę T. O. (k. 31 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 22 lipca 2014 r. na kwotę 150,00 zł wystawioną na nabywcę M. O. (k. 32 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 24 lipca 2014 r. na kwotę 250,00 zł wystawioną na nabywcę Z. O. (k. 33 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 28 lipca 2014 r. na kwotę 350,00 zł wystawioną na nabywcę M. G. (k. 34 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 4 sierpnia 2014 roku na kwotę 300,00 zł wystawioną na nabywcę M. K. (k. 35 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 6 sierpnia 2014 r. na kwotę 450,00 zł wystawioną na nabywcę L. W. (k. 36 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 11 sierpnia 2014 r. na kwotę 200,00 zł wystawioną na nabywcę I. W. (k. 37 a. s.);

- fakturę VAT z dnia 15 sierpnia 2014 r. na kwotę 180,00 zł wystawioną na nabywcę E. W. (k. 38 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 18 sierpnia 2014 r. na kwotę 100,00 zł wystawioną na nabywcę Z. O. (k. 39 a. s.);
- fakturę VAT z dnia 18 sierpnia 2014 r. na kwotę 100,00 zł wystawioną na nabywcę T. O. (k. 40 a. s.).

Odwołująca poniosła koszty w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, co przedstawiają następujące dokumenty księgowe:

- faktura VAT z dnia 1 lipca 2014 r. na zakup pieczętki na kwotę 56,00 złotych (k. 12 a. s.);
- faktura VAT z dnia 18 lipca 2014 r. na kwotę 98,73 złotych obejmującej zakup środków przydatnych przy wykonywaniu działalności w zakresie niespecjalistycznego sprzątania budynków i obiektów przemysłowych (k. 13 a. s.);
- faktura VAT z dnia 29 lipca 2014 r. na kwotę 115,05 złotych obejmującej zakup środków przydatnych przy wykonywaniu działalności w zakresie niespecjalistycznego sprzątania budynków i obiektów przemysłowych (k. 14 i 15 a. s.);
- faktura VAT z dnia 4 sierpnia 2014 r. na kwotę 99,99 złotych przedstawiającej zakup krzesła (k. 16 a. s.).

Odwołująca wykazała w deklaracjach PIT-36 oraz PIT/B za rok 2014 przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 3210,00 złotych, natomiast dochód po uwzględnieniu kosztów wyniósł 2381,23 złotych (teczka z zeznaniami o wysokości osiągniętego dochodu).

I. G. dokonała również zgłoszenia do organu rentowego wypełniając deklarację - (...) z datą powstania obowiązku ubezpieczeniowego wskazaną na dzień 1 czerwca 2014 roku, w której zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia w kwocie 4000,00 złotych. Z deklaracji wynika iż, kwota należnej składki na ubezpieczenie emerytalne wyniosła 780,80 złotych; rentowe 320,00 złotych, chorobowe 98,00 złotych, wypadkowe 77,20 złotych, co daje łączną kwotę 1276,00 złotych. Natomiast podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne zadeklarowała w kwocie 3004,48 złotych. Ubezpieczona przedstawiła również zgłoszenie do ubezpieczenia (...) potwierdzające powstanie obowiązku ubezpieczeniowego jak również formularz (...) z dnia 10 czerwca 2014 roku dotyczący zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Odwołująca złożyła ponadto potwierdzenia przelewów na poczet należności wynikających z obowiązku ubezpieczeniowego w organie rentowym za okres od lipca 2014 r. do lutego 2015 r. (k. 21-23 i 55-74 a. s.)

W oparciu o powyższe ustalenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wydał decyzję z dnia 10 grudnia 2014 r., nr: (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 8 ust. 6, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 i art. 68 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, iż odwołująca, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą niemająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 czerwca 2014 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 10 czerwca 2014 r. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że do dnia wystawienia decyzji ubezpieczona nie złożyła wyjaśnień oraz nie przedstawiła dokumentów potwierdzających prowadzenie działalności gospodarczej. Natomiast fakt dokonania zgłoszenia

do ubezpieczeń społecznych od dnia 1 czerwca 2014 r. oraz złożone deklaracje rozliczeniowe za miesiące czerwiec i sierpień 2014 r. nie stanowią przesłanki do uznania, iż działalność była faktycznie prowadzona (akta ZUS).

Odwołująca świadczyła na rzecz klientów usługi sprzątania w czerwcu, lipcu i sierpniu 2014 r. Klientów pozyskiwała poprzez ogłoszenia umieszczone na portalu internetowym. Ubezpieczona posiadała stałego klienta - S. W., któremu archiwizowała dokumenty i sprzątała. Odwołująca wykonywała usługi na rzecz kilku innych podmiotów w okresie przed złożeniem wniosku o przyznanie zasiłku macierzyńskiego (zeznania świadków T. O., M. K. i Z. O. k. 141, 180 i 212-213 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt rentowych oraz na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania. Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające walor dowodowy i ustalić na ich podstawie stan faktyczny.

Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich przesłuchanych świadków. Zdaniem Sądu złożone zeznania były logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniały. Potwierdzały one wersję przedstawioną przez odwołującą, przynajmniej w części dotyczącej tych okoliczności, które były świadkom znane. Świadkowie T. O., M. K. i Z. O. potwierdzili fakt prowadzenia działalności gospodarczej przez odwołującą, ponieważ stwierdzili jednoznacznie, iż świadczyła ona usługi sprzątania.

W związku z powyższym, Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie I. C. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. decyzji z dnia 10 grudnia 2014 r., nr: (...) jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zasadniczą kwestią w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołująca podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 1 czerwca 2014 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 10 czerwca 2014 r. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Aby rozstrzygnąć powyższą kwestię, należy dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 j. t.) zwana dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi, przy czym za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych uważa się:

- 1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych,
- 2) twórcę i artystę,
- 3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:
 - a) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,

b) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,

4) wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej,

5) osobę prowadzącą publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

W świetle art. 12 ust. 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, a zatem również osoby prowadzące pozarolniczą działalność, skoro ustawodawca nie wymienił tej kategorii ubezpieczonych w ust. 2 i 3. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą obejmowane są także ubezpieczeniem chorobowym, lecz na ich wniosek (art. 11 ust. 2 ustawy).

W myśl art. 13 pkt 4 ustawy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Legalną definicję działalności gospodarczej zawiera art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 j. t.), co oznacza, że definicja ta powinna być traktowana jako powszechnie obowiązujące rozumienie tego pojęcia w polskim systemie prawnym. Działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy

o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej (art. 4 u.s.d.g.). Definiując działalność gospodarczą, wskazuje się na pewne jej cechy, tj. zarobkowy charakter, ekonomiczną klasyfikację, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania w sposób zorganizowany i ciągły.

Sąd zważył, że zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, „obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika każdorazowo z faktycznego prowadzenia tej działalności. Tym samym do powstania obowiązku ubezpieczenia wymagane jest rzeczywiste wykonywanie działalności zarobkowej, realizowanej w sposób zorganizowany i ciągły. Rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie

do ewidencji działalności gospodarczej z tym, że zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej

w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 2013 r.,

sygn. akt III AUa 1928/12) Wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych, jak np. poszukiwanie nowych klientów czy zamieszczanie ogłoszeń

w Internecie. W związku z powyższym dla uznania wykonywania działalności gospodarczej konieczne jest wykazanie istnienia łącznie wszystkich cech, tj. zarobkowego charakteru, zorganizowania i ciągłości.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy podniósł, że zgłoszenie odwołującej

do ubezpieczeń społecznych zostało dokonane bezprawnie, gdyż działanie ubezpieczonej polegające na krótkotrwałym zgłoszeniu działalności gospodarczej oraz zadeklarowanie wysokiej podstawy wymiaru składek miało na celu

świadome osiągnięcie nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. Sąd nie podziela stanowiska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, aby rzekomo I. C. (1) dokonała czynności będącej przedmiotem niniejszego postępowania z premedytacją dla celu wyłudzenia świadczenia. Sąd doszedł

do przekonania, że ubezpieczona podejmowała w sposób ciągły i zorganizowany czynności w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej, o czym świadczą faktury VAT przez nią wystawione w zakresie świadczenia usług, które były wykonywane w okresie przed urodzeniem dziecka.

Jeśli chodzi o kolei o zarobkowy charakter działalności gospodarczej, to wskazać należy, iż ta cecha oznacza, że celem podjęcia działalności jest osiągnięcie zysku. Zysk

z kolei należy definiować jako nadwyżkę przychodów nad stratami. Należy przy tym liczyć się z możliwością niezyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Odwołująca w czasie prowadzenia działalności gospodarczej systematycznie pozyskiwała nowych klientów, na których rzecz świadczyła usługi, osiągając w ten sposób przychód. Wskazać należy, iż przychody z prowadzonej działalności gospodarczej przez ubezpieczoną progresywnie zwiększały się. Co prawda osiągnięty dochód nie był tak wysoki, jak podstawa wymiaru składek, którą I. C. (1) zadeklarowała, jednakże okoliczność ta nie mogła być podstawą zarzutów wystosowanych przez organ rentowy. Zaskarżona decyzja w rozpoznawanej sprawie dotyczyła tylko podlegania ubezpieczeniom społecznym i nie obejmowała wysokości świadczenia

z ubezpieczenia społecznego, stąd sama wysokość zgłoszonej podstawy wymiaru składek nie miała znaczenia.

W myśl linii orzecniczej Sądu Najwyższego, „skoro przepis prawa ubezpieczeń społecznych o charakterze *ius cogens* zezwala na zadeklarowanie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w oderwaniu od pojęcia rzeczywistego przychodu,

to zachowanie płatnika, realizującego swe uprawnienie w oparciu o taki bezwzględnie obowiązujący przepis prawa, nie może być podważone przez odwołanie się

do art. 58 k. c.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2014 r., sygn. akt I UK 145/14). Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że po stronie płatnika istnieje uprawnienie do zadeklarowania dowolnej kwoty, w ustawowych granicach, jako podstawy wymiaru składek. Co za tym idzie, ingerencja w tą sferę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest niedopuszczalna.

Okoliczność ciąży ubezpieczonej w dacie, kiedy zakładała działalność gospodarczą również pozostaje bez znaczenia dla oceny dokonanej w sprawie z uwagi na okoliczność, że działalność została faktycznie podjęta i była prowadzona, a ponadto z uwagi na fakt,

iż kobieta w ciąży nie jest wykluczona z kręgu osób, które mogą założyć i prowadzić działalność gospodarczą. Dodatkowo nie ma określonej w przepisach żadnej cenzury czasowej, która wskazuje w jakim okresie ciąży można, a kiedy nie wolno, podejmować działalności gospodarczej. Dlatego też kobieta będącą w zaawansowanej ciąży nie może być pozbawiona prawa do założenia działalności gospodarczej na co bezpośrednio wskazuje wyrok Sądu Najwyższego, gdzie „podjęcie działalności gospodarczej w ósmym miesiącu ciąży nie stanowi przeszkody do podlegania ubezpieczeniom społecznym.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt I UK 235/13)

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego na podstawie poczynionych ustaleń, należy stwierdzić, że działalność gospodarcza ubezpieczonej spełnia wszystkie cechy działalności gospodarczej, jakimi są: zarobkowy charakter, ekonomiczna klasyfikacja, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania. Zarzuty organu rentowego kwestionujące fakt prowadzenia działalności i tym samym wskazujące na niepodleganie ubezpieczeniom społecznym okazały się chybione.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję stwierdzając, że odwołująca I. C. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega od dnia 1 czerwca 2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz od dnia 10 czerwca

2014 r. dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

W związku z tym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: (...)